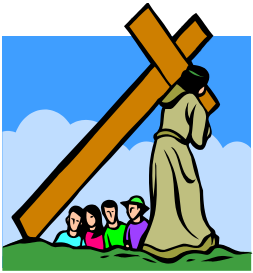

LÁ THƯ MỤC VỤ

Thỉnh thoảng tôi có xem qua chương trình “ The Biggest Loser” (Người mất nhiều ký nhất) trên TV. Tôi thấy những người tham dự chương trình này ngoài việc phải ăn kiêng còn phải tập luyện rất cực khổ để tiêu dần dần trọng lượng quá tải của cơ thể họ. Thử thách lớn nhất của họ không phải là việc tập luyện và vận động cơ thể trong những trò thi đấu đủ loại nhưng là thử thách phải vượt qua chính mình. Không vượt qua được mình họ sẽ bỏ cuộc sớm. Còn nếu vượt qua được chính mình họ sẽ vượt qua được tất cả những thử thách của cuộc chơi và sẽ trở thành The Biggest

Loser. Ngoài phần thưởng vật chất họ được lãnh tôi nghĩ phần thưởng tinh thần mà họ có được trong cuộc chiến thắng bản thân là một phần thưởng lớn lao bội phần.

Đây cũng là mục đích mà Giáo Hội đưa ra cho chúng ta trong 40 ngày của Mùa Chay, mùa tập luyện chiến đấu thiêng liêng. Không có cuộc chiến đấu nào cam go cho bằng cuộc chiến đấu với bản thân mình. Khi thắng được bản thân chúng ta sẽ thắng được các cám dỗ thử thách khác của cuộc sống. Do đó trước khi khởi đầu sứ vụ công khai, Chúa Giêsu đã vào hoang địa ăn chay và cầu nguyện 40 đêm ngày và một mình đối diện với thử thách cám dỗ. Ba thử thách Chúa Giêsu phải đối diện theo lời tường thuật của Phúc Âm Matthêu (Mt 4:1-11) là:

1/ *Biến đá thành bánh.* Đây là một cám dỗ kép. Satan cám dỗ Chúa Giêsu dùng quyền năng của mình cách ích kỷ và vụ lợi. Đây cũng làm cám dỗ thường xuyên của chúng ta khi chúng ta có quyền hành hay khả năng gì trong tay. “Một người làm quan cả họ được nhờ” là ý tưởng ăn sâu trong nếp nghĩ của chúng ta. Nên khi có quyền hành trong tay một là chúng ta dùng nó để kiếm lợi cho bản thân mình, hai là dùng nó để giúp đỡ người thân hay tạo vây cánh. Nên khi có một tài năng gì hay nắm một vị trí quyền hành gì chúng ta có thể tự đặt ra hai câu hỏi. “Tôi có lợi gì khi có tài hay có quyền này?” hay “Tôi có thể giúp được người khác cái gì với tài năng và quyền hành này?”. Câu hỏi đầu tiên là câu hỏi của người thế gian. Còn câu hỏi thứ hai là câu hỏi mà chúng ta, các Kitô hữu, nên hỏi mình khi xử dụng những tài năng và quyền hành mình có. Tài năng và quyền hành được ban cho chúng ta để phụng sự Thiên Chúa và phục vụ tha nhân, chứ không phải để mưu tìm lợi ích cho cá nhân hay phe nhóm mình.

2/ *Gieo mình xuống đất.* Đây là cám dỗ về tham vọng. Nếu Chúa Giêsu muốn thu hút đám đông ngay lập tức thì không gì dễ bằng biểu diễn một pha thần kỳ nhảy từ trên nóc đền thờ xuống đất mà không hề hấn sứt mẻ gì như đề nghị của Satan. Chúa Giêsu từ chối đề nghị này vì biểu diễn một pha kỳ lạ ngoạn mục hôm nay có thể người ta thích thú và vỗ tay tán thưởng nhưng một tháng sau người ta sẽ chán ngay, và như thế cứ phải khổ tâm tìm tòi những pha ly kỳ khác hoài. Và lại thu hút đám đông không phải mục đích của Ngài. Đây cũng là cám dỗ thông thường nơi chúng ta. Chúng ta luôn hiếu kỳ tìm tới những nơi ồn ào có phép lạ, và đôi khi chỉ có phép lạ chúng ta mới tin. Nhưng niềm tin dựa trên sự kiện lạ hay phép lạ thì không phải là đức tin. Quyền năng cứu độ của Thiên Chúa không phải là cái dùng để thí nghiệm hay để chơi, mà đó là điều có được bằng việc âm thầm tin thác trong đời sống mỗi ngày.

3/ *Thờ lạy ngẫu tượng.* Đây là cám dỗ chiều theo thị hiếu thế gian và làm nhẹ đi những đòi hỏi của Tin Mừng. Nó là cám dỗ tiến tới bằng cách lùi lại, thay đổi thế gian bằng cách giống thế gian. Chúa Giêsu biết rõ không bao giờ có thể đẩy lùi sự ác bằng cách thỏa hiệp với nó được. Từ đó Ngài đặt nền móng cho sự bất thỏa hiệp của Kitô giáo. Kitô giáo không thể khom lưng xuống cho bằng lần mức của thế gian; nhưng nó phải nâng thế gian lên cho bằng với mức tiêu chuẩn của nó. Không thể làm cách nào khác.

Chúa Giêsu đã làm một quyết định dứt khoát trong cuộc cám dỗ thử thách nơi hoang địa trước khi khởi đầu sứ vụ rao giảng Tin Mừng. Ngài quyết định rằng Ngài không bao giờ hời hợt để cho người ta theo mình; Ngài quyết định rằng cảm tính không phải là cách Ngài dùng để thu hút môn đệ; Ngài quyết định rằng sẽ không có một thỏa hiệp nào trong sứ điệp mà Ngài giảng dạy hay trong đức tin mà Ngài đòi hỏi. Khi làm chọn lựa này có nghĩa là Ngài đã tự chọn cho mình cây Thập giá – nhưng khi chọn cho mình cây Thập giá cũng có nghĩa là Ngài đã chọn cho mình cuộc chiến thắng cuối cùng.

Chữ rèn luyện (discipline) trong Anh ngữ có gốc từ chữ môn đệ (disciple). Vì khi chúng ta muốn học cái gì hay muốn làm môn đệ ai chúng ta phải rèn luyện mình theo phương pháp học hay theo chỉ dẫn của thầy dạy. Do đó nếu chúng ta muốn trở nên môn đệ của Chúa Giêsu, chúng ta không thể không theo sự chỉ dẫn của thầy mình. Mà chỉ dẫn rõ ràng nhất của Sư phụ Giêsu là “*Ai muốn theo Thầy, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo*” (Mt 16:24). Thập giá chúng ta phải vác để theo thầy chính là những lựa chọn chúng ta phải làm mỗi ngày trước những thử thách cám dỗ của cuộc sống. Nên muốn trở thành “The biggest losers” trong đàng thiêng liêng chúng ta phải “liều mất mạng sống mình”, phải bỏ đi những lạng mỡ dư thừa của tính mê nết xấu mỗi ngày, vì *chúng ta chỉ có thể thấy được bình minh của Ngày Sống Lại khi chúng ta đã đi tới cuối con đường thập giá khổ đau và chết thảm thương của ngày Thứ Sáu Tuần Thánh.*

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh